

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudcem Mgr. Janem Čížkem ve věci

žalobce: **L. B.**, narozený X,
bytem X,
zastoupený advokátem JUDr. Jiřím Beránkem,
sídlem Havlíčkova 304/5, Mělník,

proti

žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**,
sídlem Křížová 1292/25, Smíchov, Praha 5,

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 10. 5. 2019, č. j. RN-X,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 10. 5. 2019, č. j. RN-X, se zrušuje a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 470 Kč k rukám zástupce žalobce JUDr. Jiřího Beránka ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- III. Ustanovenému zástupci JUDr. Jiřímu Beránkovi se přiznává odměna a náhrada hotových výdajů ve výši 4 300 Kč. Tato částka mu bude vyplacena z účtu Krajského soudu v Praze ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002, soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), předanou k poštovní přepravě dne 13. 8. 2019 a později doplněnou podáními ze dne 12. 8. 2019 a 2. 10. 2019 domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí, kterým žalovaná zamítla jeho námitky a potvrdila předchozí rozhodnutí ze dne 22. 2. 2018, č. j. R-X (dále jen „prvoinstanční rozhodnutí“), kterým byl žalobci od 8. 3. 2019 odňat invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně podle § 56 odst. 1 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o důchodovém pojištění“), neboť míra poklesu jeho pracovní schopnosti činila pouze 25 %.
2. Žalobce namítl nesprávné posouzení zdravotního stavu. Uvedl, že nebyly zohledněny lékařské zprávy lékařů z oboru psychiatrie a ortopedie. Žalovaná rovněž nezohlednila jeho možnost uplatnění na trhu práce. Lékaři mu s ohledem zdravotní postižení a medikaci nedovolí práci ve výškách, ve směnném provozu, obráběcích strojích a při manipulaci s těžkými břemeny, které dříve vykonával. V podání ze dne 2. 10. 2019 prostřednictvím ustanoveného zástupce doplnil, že jeho zdravotní stav je neměnný a existoval i ke dni 22. 2. 2019, resp. 8. 3. 2019. Dále uvedl, že podle posudku posudkové lékařky MUDr. Š. ze dne 4. 9. 2019 byl shledán invalidním v prvním stupni. Nesouhlasí však s tím, že mu invalidita vznikla až dne 29. 5. 2019. Jeho zdravotní stav je totiž dlouhodobě nepříznivý a byl shodný v době odnětí invalidního důchodu jako v době, kdy mu byla od 29. 5. 2019 invalidita znovu přiznána, což dokládají lékařské zprávy. Nesouhlasí proto se závěrem, že v období od 8. 3. 2019 do 29. 5. 2019 nebyl invalidní.
3. Žalovaná ve vyjádření k žalobě odkázala na relevantní právní úpravu a popsala průběh správního řízení. Navrhla provedení důkazu posudkem příslušné posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ve smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 582/1991 Sb.“). Pokud by posudkem nebylo prokázáno, že žalobce je invalidní, navrhla zamítnutí žaloby, v opačném případě ponechala rozhodnutí na úvaze soudu.
4. Během ústního jednání konaného dne 10. 8. 2020 setrvali účastníci na svých stanoviscích. Žalobce doplnil, že rozhodnutím žalované ze dne 19. 11. 2019, č. j. R-X, mu byl od 29. 4. 2019 znovu přiznán invalidní důchod prvního stupně.
5. Krajský soud v Praze na základě včas podané a přípustné žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu napadených výroků a uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), jimiž je vázán. Vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 s. ř. s.). Soud dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
6. Ze správního spisu plyne, že žalobce byl posudkem posudkového lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení Mělník (dále jen „OSSZ“) ze dne 17. 2. 2016 shledán invalidním v prvním stupni se dnem vzniku invalidity 22. 12. 2015. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého stavu byla označena anxiosně fobická porucha (sociální fobie, agorafobie) u akcentované osobnosti podle kapitoly V, položky 5c přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (dále jen „vyhláška o posuzování invalidity“). Míra poklesu pracovní schopnosti činila 35 %. Na základě posudku byl žalobci přiznán invalidní důchod prvního stupně.
7. Následně podal žalobce dne 26. 3. 2018 žádost o změnu výše invalidního důchodu z důvodu zhoršení zdravotního stavu. Tato žádost však byla zamítnuta, neboť podle

posudku posudkového lékaře OSSZ ze dne 4. 7. 2018, který pro tento účel žalovaná vyžádala, se míra poklesu pracovní schopnosti nezměnila.

8. Posudkem ze dne 13. 2. 2019 byl v rámci kontrolní lékařské prohlídky zdravotní stav žalobce znovu posouzen. Posudkový lékař OSSZ přitom dospěl k závěru, že došlo k zlepšení zdravotního stavu, který jej již neomezuje ve výkonu pracovní činnosti. Z tohoto důvodu, byla míra poklesu pracovní schopnosti stanovena na dolní hranici rozmezí pro rozhodující zdravotní postižení (nadále anxiózně fobická porucha (sociální fobie, agorafobie) u akcentované osobnosti podle kapitoly V, položky 5c přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity), tj. ve výši 25 %.
9. Žalovaná na podkladě naposledy uvedeného posudku rozhodla prvoinstančním rozhodnutím o odnětí invalidního důchodu. Žalobce však napadl prvoinstanční rozhodnutí námitkami. V rámci námitkového řízení byl znovu přezkoumán zdravotní stav žalobce posudkovou lékařkou žalované, jež v posudku 6. 5. 2019 potvrdila závěry posudkového lékaře OSSZ. Žalovaná proto žalobou napadeným rozhodnutím námitky zamítla a prvostupňové rozhodnutí o odnětí invalidního důchodu potvrdila.
10. Podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %. Podle § 39 odst. 2 zákona o důchodovém pojištění jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně, b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně, c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.
11. Podle § 26 zákona o důchodovém pojištění se za dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav považuje zdravotní stav, který omezuje tělesné, smyslové nebo duševní schopnosti pojištěnce významné pro jeho pracovní schopnost, pokud tento zdravotní stav trvá déle než jeden rok nebo podle poznatků lékařské vědy lze předpokládat, že bude trvat déle než jeden rok.
12. Námitky uplatněné žalobcem spočívají převážně ve zpochybnění závěrů lékařů posudkové služby. Nárok na invalidní důchod je podmíněn zdravotním stavem pojištěnce a rozhodnutí je závislé na odborném lékařském posouzení. Soud však předesílá, že posouzení míry poklesu pracovní schopnosti je otázkou odbornou a soud si o ní nemůže učinit úsudek sám, zdravotní stav samostatně nepřezkoumává. Podle § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb. zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění posuzují posudkové komise, jako orgány Ministerstva práce a sociálních věcí. I tento posudek nicméně hodnotí soud jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v ustanovení § 77 odst. 2 s. ř. s. a v případě potřeby může zejména uložit též zpracování posudku soudem ustanoveným znalcem z oboru posudkového lékařství. Posudek, který splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti, a který se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, bývá zpravidla rozhodujícím důkazem pro posouzení zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí (srov. např. rozsudek NSS ze dne 25. 9. 2003, č. j. 4 Ads 13/2003 – 54, publ. pod č. 511/2005 Sb. NSS, rozsudek NSS ze dne 15. 5. 2013, č. j. 6 Ads 11/2013 – 20; všechna rozhodnutí NSS uvedená v tomto rozsudku jsou dostupná na www.nssoud.cz).
13. Požadavek (test) úplnosti a přesvědčivosti posudku spočívá v tom, že se posudková komise musí vypořádat se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítal, a aby své posudkové závěry náležitě odůvodnila (srov. rozsudek NSS ze dne 2. 4.

2015, č. j. 9 Ads 253/2014-52). Z posudku musí být zřejmé, že zdravotní stav posuzované byl komplexně posouzen na základě úplné zdravotnické dokumentace i s přihlédnutím ke všem tvrzeným obtížím, aby nevznikly pochybnosti o úplnosti a správnosti klinické diagnózy. V posudku musí být dále uvedeno, zda zjištěný zdravotní stav zakládá dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav a pokud ano, které zdravotní postižení bylo vzato za jeho rozhodující příčinu v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je více zdravotních potíží (§ 2 odst. 3 vyhlášky o posuzování invalidity), přičemž jednotlivé hodnoty procentní míry poklesu pracovní schopnosti stanovené pro jednotlivá zdravotní postižení se tu nesčítají, ale procentní míra poklesu pracovní schopnosti se stanoví podle tohoto zdravotního postižení se zřetelem k závažnosti vlivu ostatních zdravotních postižení na pokles pracovní schopnosti pojištěnce. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce. Procentní míru poklesu pracovní schopnosti tedy posudková komise hodnotí podle charakteru zdravotního postižení na základě vyhlášky o posuzování invalidity, přičemž zdravotní postižení se pořadí podle jeho druhu a intenzity pod příslušnou kapitolu, oddíl a položku přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, a současně odůvodní stanovenou míru poklesu pracovní schopnosti v rámci zde stanoveného rozpětí včetně případného navýšení podle § 3 vyhlášky o posuzování invalidity.

14. Krajský soud provedl dokazování posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ze dne 29. 4. 2020, který si vyžádal za účelem posouzení zdravotního stavu žalobce. Z posudku zjistil, že žalobce byl jednání přítomen, přičemž byl vyšetřen lékařkou specialistkou v oboru psychiatrie. Komise tedy vycházela z vlastního vyšetření, dále ze zdravotnické dokumentace OSSZ, lékařských zpráv předložených žalobcem a zdravotnické dokumentace žalobcova praktického lékaře. Komise potvrdila závěr, že k datu vydání napadeného rozhodnutí bylo rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu postižení podle kapitoly V, položky 5c přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, konkrétně úzkostně-fobická porucha chronifikovaná (agorafobie, sociální fobie) u akcentované osobnosti. Komise však na rozdíl od předchozích posudků lékařů OSSZ a žalované v námitkovém řízení hodnotila míru poklesu pracovní schopnosti na horní hranici rozmezí ve výši 35 % s ohledem na psychiatrický stav žalobce a ostatní onemocnění žalobce. Nedošlo však již k navýšení podle § 3 odst. 1 či 2 vyhlášky o posuzování invalidity. Podle komise jde tedy o invaliditu prvního stupně, přičemž z posudku plyne, že k zániku invalidity nedošlo. Komise poznamenala, že v době po vydání napadeného rozhodnutí byl žalobce shledán posudkovým lékařem OSSZ znovu invalidním v prvním stupni.
15. Komise hodnotila zdravotní stav žalobce komplexně, popsala stručně vývoj zdravotního stavu žalobce a jeho zdravotního postižení, které je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, rozsah zdravotního postižení a jeho vliv na pracovní schopnost žalobce. Posudek obsahuje všechny formální náležitosti. Posudek proto podle soudu splňuje požadavky úplnosti, přesvědčivosti a správnosti.
16. Soud tedy na základě provedeného dokazování dospěl k závěru, že míra poklesu pracovní schopnosti žalobce činila ke dni vydání napadeného rozhodnutí 35 %, což odpovídá invaliditě prvního stupně podle ustanovení § 39 odst. 2 písm. a) zákona o důchodovém pojištění. Lze proto konstatovat, že žalovaná vycházela při rozhodování z nesprávného skutkového závěru, že míra poklesu pracovní schopnosti ke dni vydání napadeného

rozhodnutí činila pouhých 25 %. Žalobou napadené rozhodnutí se opírá o nesprávně zjištěný skutkový stav, a je proto nezákonné.

17. Krajský soud napadené rozhodnutí jako nezákonné zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení (§ 78 odst. 1 s. ř. s.). V tomto řízení žalovaná znovu rozhodne o nároku žalobce na invalidní důchod a vezme při tom v úvahu závěry posudku posudkové komise ze dne 29. 4. 2020 (§ 78 odst. 6 s. ř. s.). Žalobci by měl být dodatečně přiznán i vyplacen invalidní důchod za období, v němž mu byl nezákonně odebrán. Právním názorem soudu je žalovaná v dalším řízení vázaná (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
18. Žalobcem navržený důkaz rozhodnutím žalované ze dne 19. 11. 2019, č. j. R-X, soud neprovedl pro nadbytečnost, neboť jde o důkaz prokazující skutečnosti, jež nastaly až po vydání napadeného rozhodnutí. Skutkový stav byl dostatečně zjištěn posudkem posudkové komise.
19. O náhradě nákladů řízení mezi účastníky rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce byl v řízení zcela úspěšný, a má proto právo na náhradu všech účelně vynaložených nákladů řízení. Požadoval nahradit pouze náklady na pořízení kopií listin založených ve spise lékařské posudkové služby OSSZ Mělník ve výši 470 Kč. Tento náklad doložil fakturou ze dne 16. 7. 2019, podle níž šlo o náklady spojené s kopírováním spisu LPS č. X. K vystavení faktury došlo cca týden před podáním žaloby, a soud proto považuje tento náklad za důvodně vynaložený. Tvrzení žalobce o tom, že mu nebylo umožněno do spisu LPS nahlédnout, a nemohl si tedy pořídit fotografické snímky spisu, nebylo žalobcem prokázáno, nicméně i tak lze jistě mít za to, že pořízení kopií bylo pořízeno v souvislosti s podáním žaloby u zdejšího soudu a nejednalo se o úkon neúčelný či nadbytečný. Soud proto uložil žalované, aby žalobci takto vzniklé náklady nahradila.
20. Soud ustanovil zástupcem žalobce advokáta JUDr. Jiřího Beránka, a proto stát hradí jeho odměnu a hotové výdaje (§ 35 odst. 10 s. ř. s.). Odměna za zastupování podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“), náleží ustanovenému zástupci za ty úkony právní služby, které byly vynaloženy důvodně, tj. byly prokazatelně uskutečněny za účelem hájení práv žalobce v soudním řízení, a to v době, kdy byl zástupce již ustanoven. Úkony, za něž náleží zástupci odměna, jsou převzetí a příprava zastoupení vč. první porady s žalobcem [§ 11 odst. 1 písm. b) advokátního tarifu], sepis podání ve věci samé – doplnění žaloby ze dne 2. 10. 2019 a účast u ústního jednání dne 27. 9. 2019 [§ 11 odst. 1 písm. g) advokátního tarifu]. Za tyto tři úkony právní služby náleží zástupci odměna po 1 000 Kč [§ 9 odst. 2 ve spojení s § 7 bodem 3 advokátního tarifu], tj. celkem 3 000 Kč. Paušální náhrada hotových výdajů za tyto tři úkony činí 900 Kč (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu). Vedle toho náleží ustanovenému zástupci náhrada za promeškaný čas podle § 14 odst. 1 písm. b) a odst. 3 advokátního tarifu ve výši 400 Kč za čtyři půlhodiny času stráveného cestou k soudu ze sídla v Mělníce. Ustanovený zástupce uvedl, že není plátcem daně z přidané hodnoty, náhrada odpovídající této dani mu proto nebyla přiznána. Celkem tak bude ustanovenému zástupci vyplaceno 4 300 Kč. Částka bude vyplacena zástupci ve lhůtě k tomu stanovené (§ 54 odst. 7 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 10. srpna 2020

Mgr. Jan Čížek, v. r.
samosoudce